

relse sikres, at der ved tilrettelæggelsen heraf tages *ressourcepolitiske, samfundsmæssige hensyn*.

Hertil kommer, at der i loven åbnes mulighed for at fastsætte vilkår om, at *staten* eller et af staten ejet selskab skal have *ret til at indtræde* i den af tilladelsen omfattede virksomhed.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om en *køberet* til *op til halvdelen* af de producerede flydende kulbrinter til en rimelig markedspris. Uenighed om prisfastsættelsen kan indbringes for et særligt nævn, olienævnet, hvis formand udnævnes efter indstilling fra præsidenten for højesteret og de to andre medlemmer af energiministeren (jfr. i øvrigt under A. II. nr. 3).

Desuden giver loven staten en mulighed for *styring af anlæg af rørledninger* gennem et krav om, at anlæg heraf kun kan finde sted efter tilladelse.

Lovens *tilsynsbestemmelser* er endvidere udtryk for en præcisering og udvidelse af de hidtil gældende bestemmelser.

I lovens kapitel 10 er der bl. a. redegjort for de bestemmelser, som særlig skal gælde for *bevilling og tilladelser, der er meddelt efter den tidligere undergrundsløvs* nr. 181 af 8. maj 1950. Disse bestemmelser vedrører bl. a. A. P. Møllers eneretsbevilling af 8. juli 1962, som herefter principielt indpasses under den nye undergrundsløvs bestemmelser.

Generelt må loven betegnes som en *rammelov*, som gennem sine mange bemyndigelser til energiministeren muliggør en koncessionspolitik, som stadig kan tilpasses ændrede samfundsforhold og forøget viden om energiressourcerne i det danske kontinentalsokkelområde i Nordsøen.

Om baggrunden for lovforslaget oplyste energiministeren bl. a. følgende i den skriftlige fremsættelsestale:

»I åbningsredegørelsen den 7. oktober 1980 fremhævede statsministeren at lovforslaget ville tilsigte at bringe den gældende undergrundsløvs ordning for udnyttelse af ressourcer i Danmarks undergrund i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted her og i udlandet, med henblik på at sikre samfundets mulighe-